

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດ ທີ 14 ມິກຣາ 2018 (1-14 -2018)

ພຣະເຢຊູແກ້ໄຂໃຫ້

ທ່ານຽມສັງຄົມ ຫຼືປະເພນີອັນໃດແດ່ ສອນທ່ານໃຫ້ຕິດຕາມ ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຢຊູເອີ້ນເອົາເຮົາສູ່ມາຕະຖານທີ່ສູງກວ່າ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ນ້ຳມັນມີບົດບາດສໍາຄັນຕໍ່ຊີວິດເຮົາ ແລະ ເສຖກິດ. ຄວາມຈິງ, 92% ຂອງນ້ຳມັນໃຊ້ໃນການຂົນສົ່ງແມ່ນໄດ້ມາຈາກນ້ຳມັນດິບ. ຂະນະທີ່ນ້ຳມັນຮັບໃຊ້ເຮົາດີ ມັນກໍສາມາດເປັນແຫຼ່ງບັນຫາໃຫຍ່ໆເຊັ່ນດຽວກັນ.

ອຸບັດຕິເຫດນ້ຳມັນຮົ່ວໄຫຼຄັ້ງໃຫຍ່ໃນໂລກເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2010 ທີ່ອ່າວແມັກຊິໂກຢູ່ຂອບພຳນ້ຳເລິກ. ນ້ຳມັນຫຼາຍກວ່າ 200 ລ້ານແກລ້ອນ ປົກຄຸມທະເລຊາຍ ແລະສັດສາວາສິ່ງທັງຫຼາຍເຖິງ 572 ໄມລ໌. ສັດທະເລຖືກຂ້າຕາຍ, ແລະນົກຫຼາຍຮ້ອຍໂຕຖືກປົກຄຸມດ້ວຍນ້ຳມັນໜາ ແລະຕາຍໄປ.

ປະເພນີປຽບເໝືອນນ້ຳມັນ. ດີທັງຄູ່, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຢາກໃຫ້ມັນປົກຄຸມສິ່ງທີ່ບໍ່ຄວນປົກຄຸມ. ບາງເທື່ອພວກເຮົາສາມາດປ່ອຍໃຫ້ປະເພນີ ແລະທ່ານຽມສັງຄົມປົກຄຸມ ແລະທຸ້ມຮັດສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີວິດເຮົາ. ປະເພນີທາງສາສນາຕ່າງມີຄຸນຄ່າ, ແຕ່ເມື່ອມັນປົກຄຸມພຣະບັນຍັດ ແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ, ມັນກໍເໝືອນນ້ຳມັນລາດທຸ້ມຫົວໃຈເຮົາ.

ດັ່ງດຽວກັບພະນັກງານເກັບກວາດນ້ຳມັນທໍາຄວາມສະອາດພ້ອມວິບັດສິ່ງແວດລ້ອມນັ້ນ, ພຣະເຢຊູໄດ້ຢາກກ້າວເຂົ້າມາດ້ວຍພຣະທັມຂ່າວປະເສີດ ເພື່ອແກ້ໄຂສະພາບໜຽວຕັ້ງນັ້ນ. ພຣະອົງຕໍ່ວ່າ ແລະແກ້ໄຂແນວຄວາມຄິດຂອງພວກຜູ້ນໍາສາສນາຊຶ່ງໄດ້ສ້າງພ້ອມພິບັດຝ່າຍວິນຍານ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ມາຣະໂກ 7:5-8 :

⁵ພວກຟາຣີຊາຍກັບພວກນັກທໍາຈິງທຸນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ເປັນຫຍັງພວກສິດຂອງທ່ານຈຶ່ງບໍ່ຕິດຕາມຄໍາສອນທີ່ຕົກທອດມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານ ແຕ່ຍັງຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍມືບໍ່ສະອາດ.” ⁶ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ເອຊາຍໄດ້ທໍາມວາຍຄັກແນ່ເຖິງພວກເຈົ້າ ຜູ້ເປັນຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄິດ ຕາມທີ່ຂຽນໄວ້ວ່າ, ‘ພິລເມືອງເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ກຽດເຮົາແຕ່ປາກສ່ວນໃຈຂອງເຂົາທ່າງໄກຈາກເຮົາ. ⁷ເຂົາມະນັສການເຮົາໂດຍອັບປໂຍດ ດ້ວຍເອົາບົດບັນຍັດຂອງມະນຸດມາຕູ່ວ່າເປັນພຣະໂອວາດ’. ⁸ເຈົ້າທັງຫຼາຍປະລະພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ກັບໄປຍຶດຖືຕາມຄໍາສອນທີ່ຕົກທອດມາຈາກມະນຸດ.”

ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຮູ້ໃນພຣະຄຳພີເດີມ ໄດ້ແບ່ງເປັນສາມໝວດແຕ່ຕົ້ນມາແລ້ວຄື: ພຣະບັນຍັດ, ພວກຜູ້ທຳນາວາຍ, ແລະ ບົດກອນ. ຊຶ່ງລ້ວນແຕ່ແມ່ນພຣະທັມພຣະເຈົ້າທັງສິ້ນ, ແຕ່ໝວດທີ່ນຶ່ງພຣະບັນຍັດ(ທີ່ເອີ້ນວ່າໂທຣາ) ບັນຈຸໄວ້ບ່ອນພິເສດຄືໃນຫົວໃຈຂອງຊາວຢິວ. ເວລາໃດພວກທັມບັນຍັດສອນພຣະທັມໂທຣາ, ບາງເທື່ອ ພວກເຂົາໄດ້ເພີ່ມຂໍ້ບັນຍັດໃສ່ອ້ອມບັນຍັດທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ລະເມີດຂໍ້ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ.

ຕົວຢ່າງ, ພຣະເຈົ້າສັ່ງ ກ່ຽວກັບວັນສະບາໂຕວ່າ, "ໃນມື້ນີ້ ໃຫ້ເຈົ້າເອງ ພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍຍິງ ຂ້ອຍທາດ ແລະ ສັດລ້ຽງຂອງພວກເຈົ້າ ຕລອດທັງຄົນຕ່າງດ້າວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນບ້ານເມືອງຂອງເຈົ້າຢຸດເຮັດວຽກທັງໝົດ." ຈຸດປະສົງຂອງຄຳສັ່ງນີ້ ແມ່ນໃຫ້ຈັດເວລາໄວ້ສຳລັບການນະມັສການ, ການສະທ້ອນຝ່າຍວິນຍານ, ແລະ ການພັກຜ່ອນທາງກາຍເພື່ອເອົາແຮງໄວ້ເຮັດວຽກອາທິດໜ້າ. ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ພວກເຂົາເຊື່ອຟັງຄຳສັ່ງທີ່ມີປະໂຫຍດມະຫາສານນີ້, ພວກທັມບັນຍັດໄດ້ອະທິບາຍລາຍລະອຽດພະຍາຍາມບອກວ່າບັນຍັດ"ເກີດຜົນ"ທັງ? ພວກເຂົາຊີ້ໃຫ້ເຫັນການກະທຳເໝືອນກັບຕົກນ້ຳຈາກບໍ່, ການຂ້າສັດລ້ຽງຄອບຄົວ, ຫຼື ເກັບກ່ຽວເຂົ້າບເລຈາກທົ່ງນາເປັນ"ວຽກ." ການລ່ວງເວລາ, ເຈຕະນາແຕ່ກົກແຕ່ເຄົ້າຂອງວັນສະບາໂຕ ການພັກຜ່ອນ ແລະການຈິດຈໍ່ໃສ່ພຣະຜູ້ສ້າງຄົນໃໝ່ ຖືກທົດແທນດ້ວຍກິດທຳນຽມຕ່າງໆ ຊຶ່ງຫ່າງໄກຈາກຈຸດປະສົງເດີມຂອງຄຳສັ່ງຫຼາຍ.

ໃນສັມພຣະເຢຊູ, ບໍ່ມີຜູ້ຄວບຄຸມເຂັ້ມງວດກົດ ແລະລະບຽບເພີ່ມເຕີມເຫຼົ່ານີ້ ຫຼາຍປານພວກຟາຣີຊາຍ. ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຂົາເຫັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ"ຮັບປະທານອາຫານໂດຍບໍ່ໄດ້ລ້າງມືຕາມທຳນຽມ," ເຂົາກໍກ່າວຟ້ອງທັນທີ. ເຈຕະນາຂອງເຂົາບໍ່ແມ່ນເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດ, ແຕ່ແມ່ນເພື່ອກ່າວທັບຖິມພຣະເຢຊູ.

ມີປັດຈັຍທັງແຕ່ທີ່ເປັນເຫດໃຫ້ຄຣິສຕຽນຍຸກໃໝ່ລະເລີງຕໍ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ?

ແນ່ນອນ, ພຣະເຢຊູເຫັນຄວາມພະຍາຍາມໃນຫົວໃຈຂອງເຂົາ ແລະ ຕອບສນອງດ້ວຍປັນຍາສູງສຸດ. ພຣະອົງຊົງບອກໄວ້ໃນ ເອຊາຍາ 29:13 ແລ້ວເນັ້ນຄວາມຈິງຈາກພຣະທັມພຣະເຈົ້າໂດຍການເອີ້ນເຂົາວ່າ "ຄົນໜ້າຊື່ໃຈຄົດ." ຄວາມກະຕືລືລົ້ນເຕັມດ້ວຍຄວາມທະນົງຕົວ ຮັກສາໄວ້ຊຶ່ງຮີດຄອງຄຳເວົ້າຈາກປາກຂອງເຂົາເອງ, ພວກຟາຣີຊາຍປະລະຈຸດປະສົງແທ້ຈິງ ແລະເຈຕະນາຂອງຄຳສັ່ງພຣະເຈົ້າ.

ປະເພນີບໍ່ໄດ້ຊົ່ວສເມີໄປດອກ, ແຕ່ມັນບໍ່ສາມາດ ແລະບໍ່ໃຫ້ຢູ່ເໜືອພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖານະຄຣິສຕຽນ, ມັນເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງກວດເບິ່ງບໍ່ພຽງແຕ່ວ່າເຮົາເຮັດທັງ, ແຕ່ເປັນທັງເຮົາຈຶ່ງເຮັດມັນ. ການປະຖິ້ມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວຮັກສາກົດບັນຍັດຂອງມະນຸດແທນເປັນພັຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະເປັນການຕໍ່ສູ້ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເປັນແທ້ຄື: ຄວາມຈິງໃຈ, ການເຊື່ອຟັງດ້ວຍຖ່ອມໃຈອັນເກີດຈາກແຮງບັນດານໃຈດ້ວຍຄວາມຮັກ.

2. ມາຣະໂກ 7:9-13 :

⁹ພຣະອົງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາອີກວ່າ, “ເກີນວ່າດີແທ້ໜີ້ ທີ່ເຈົ້າທັງຫຼາຍໄດ້ລະຖິ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ໄປຖືຕາມຄຳສອນທີ່ສືບຕໍ່ມາຈາກເຖົ້າເກົ່າບູຮານ. ¹⁰ເພາະວ່າໂມເຊໄດ້ສັ່ງໄວ້ວ່າ, ‘ຈົ່ງນັບຖືບົດາມານດາຂອງເຈົ້າ’ ແລະ ‘ຜູ້ໃດໝິ່ນປະໝາດບົດາມານດາຈະຕ້ອງມີໂທດເຖິງຕາຍ.’ ¹¹ແຕ່ຝ່າຍພວກເຈົ້າກັບເວົ້າວ່າ ‘ຖ້າຜູ້ໃດຈະເວົ້າກັບບົດາມານດາວ່າ, ‘ສິ່ງໃດຂອງຂ້ອຍທີ່ອາດຊ່ອຍເຫຼືອເຈົ້າໄດ້ ສິ່ງນັ້ນເປັນໂກຣະບານ’” (ຄືເປັນຂອງຖວາຍໄວ້ແລ້ວ), ¹²ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ນັ້ນເຮັດສິ່ງໃດຕໍ່ໄປ ເພື່ອຊ່ອຍບຳລຸງບົດາມານດາຂອງຕົນ. ¹³ເຈົ້າທັງຫຼາຍຈຶ່ງລຶບລ້າງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄຳສອນທີ່ຕົກທອດສືບຕໍ່ກັນມາແລະສອນຕໍ່ກັນໄປ ແລະການອື່ນໆແນວນີ້ອີກຫຼາຍຢ່າງ ເຈົ້າທັງຫຼາຍກໍເຮັດຢູ່.”

ພວກຟາຣີຊາຍຫວັງວ່າຈະທັບຖົມພຣະເຢຊູ ແຕ່ພຣະເຢຊູໃຊ້ຄໍາເວົ້າໂຕ້ຕອບເຂົາ. ພຣະອົງໄດ້ສໍາແດງໃນຂໍ້ 5-8 ວ່າເຂົາໄດ້ປະຖິ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າໄປຕິຕາມຄໍາສອນຕາມຣິດຄອງປະເພນີຂອງເຂົາເອງ; ໃນຂໍ້ 9-13, ພຣະອົງໄດ້ສໍາແດງໃຫ້ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນວ່າ ເຂົາໄດ້ບິດເບືອນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດເໝືອນກັນ.

ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໃຈສິ່ງທີ່ພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ເຮັດ, ໃຫ້ເບິ່ງການປະຕິບັດຕາມຄໍາສອນຂອງພວກນັກທັມ ໂກຣະບານ ຊຶ່ງອ້າງເຖິງເຄື່ອງຖວາຍບູຊາແດ່ພຣະເຈົ້າ. ນີ້ແມ່ນຄໍາສັນຍາຈິງຈັງໃນສິ່ງຊຶ່ງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງຖວາຍບູຊາສິ່ງຂອງ ຫຼືເງິນແດ່ ພຣະເຈົ້າ. ມັນເປັນການກະທໍາທີ່ດີຊຶ່ງສົມຄວນຖວາຍກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ.

ເປັນຫຼັງເຮົາຈຶ່ງຖືກທົດລອງໃຫ້ບິດເບືອນຕໍ່ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າເລື້ອຍໆ ?

ເຖິງຢ່າງໃດ, ພວກຟາຣີຊາຍກໍໄດ້ສ້າງຊ່ອງໂຫວ່ໄປແລ້ວ. ເພື່ອຈະປາກົດຕົວເປັນຄົນຊອບທັມ, ຟາຣີຊາຍອາດໄດ້ແຈ້ງທຸກສິ່ງທີ່ເພິ່ນມີຕາມໂກລະບານ ຊຶ່ງຕັ້ງໄວ້ເພື່ອພຣະເຈົ້າໃຊ້. ແຕ່ ເພິ່ນອາດບໍ່ຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າໃນຂະນະນັ້ນ. ເພິ່ນສາມາດເກັບຮັກສາ ສງວນຊັບສິນນັ້ນໄວ້ໃຊ້ວຽກພຣະວິຫານໃນອະນາຄົດກໍເປັນໄປໄດ້. ໃນແນວຄວາມຄິດສັມຍໃໝ່ແລ້ວ, ມັນອາດເປັນເໝືອນຄົນທີ່ມີເງິນ \$10,000.00 ໃນບັນຊີສະສົມ. ລາວປະກາດວ່າ ລາວຈະຖວາຍເງິນນັ້ນໃຫ້ພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ໃນພາຍຫຼັງເທົ່ານັ້ນ, ຊຶ່ງລາວຍັງສາມາດໃຊ້ເງິນນັ້ນໄດ້ຢູ່ດຽວນີ້. ວັນນຶ່ງ ພໍ່ແມ່ຂອງລາວບອກວ່າກໍາລັງປະສົບບັນຫາດ້ານການເງິນ ແລະຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫຼືອ. ລູກຊາຍຂອງເຂົາຕອບວ່າ: "ຂ້ອຍຂໍໂທດ, ຂ້ອຍບໍ່ມີເງິນໃຫ້ພວກເຈົ້າ. ມັນແມ່ນການຖວາຍແດ່ພຣະເຈົ້າທັງສິ້ນແທ້ແນວນັ້ນ."

ທ້າເລົ້າໃຈ, ຄົນທ້າເລົ້າໃຈຄົດແບບນັ້ນໄດ້ສືບຕໍ່ຈາກການບິດເບືອນພຣະທັມພຣະເຈົ້າຍັງມີແຜ່ຫຼາຍທຸກວັນນີ້. ນັກສາສນາຈໍານວນນຶ່ງນັບຖືກິດເກນ ແລະ ທໍານຽມທຸກຢ່າງຂອງຄຣິສຕະຈັກທ້ອງຖິ່ນ(ຫຼືນິກາຍ)ຂອງເຂົາ, ແຕ່ມັນເປັນການສະແດງອອກພາຍນອກເທົ່ານັ້ນ. ເຂົາເຮັດເໝືອນຄົນມີ "ສິນທັມ" ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມຮັກຕໍ່ຜູ້ອື່ນ. ເຂົາປະຕິບັດຕົນຕໍ່ສະມາຊິກໂບດດ້ວຍຄວາມໂຄຣຣິບນັບຖືຢ່າງໃຫຍ່ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕໍ່ຄອບຄົວຂອງເຂົາທີ່ບ້ານ.

ພວກເຮົາຕ້ອງຮູ້ຈັກພຣະທັມພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາຕ້ອງຊຶ່ງຊາຄວາມຄິດເຫັນ ຫຼື ຄວາມເຫັນຊອບຂອງຄົນອື່ນ ເຖິງແມ່ນເຂົາຈະເປັນສິດຍາພິບານ ຫຼື ນັກຂຽນບົດວິຈານ ຕໍ່ຕ້ານກັບສິ່ງທີ່ພຣະທັມພຣະເຈົ້າເວົ້າມາ. ທ່ານ ລູກາ ໄດ້ຍົກຍ້ອງຊາວ ເບຣອຍອາເພາະເຂົາເຮັດສິ່ງນີ້: "ຊາວຍິວເຫຼົ່ານີ້ມີຈິດໃຈສູງສິ່ງກວ່າຊາວເມືອງເທສະໂລນິກ, ເພາະເຂົາມີໃຈເຫຼື້ອມໃສຮັບເອົາພຣະທັມດ້ວຍຄວາມຫິວໂຫຍ ແລະ ໄດ້ຄົ້ນເບິ່ງພຣະຄໍາພິທຸກວັນ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າ ຂໍ້ຄວາມນັ້ນເປັນຈິງຫຼືບໍ່" (ກິຈການ 17:11).

ເປົ້າໝາຍຂອງເຮົາບໍ່ແມ່ນມີຄວາມຮູ້ຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ. ພວກເຮົາຢາກເຂົ້າສົນທິກັບຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ສ້າງເຮົາ.

3. ມາຣະໂກ 7:14-15 :

¹⁴ແລ້ວພຣະອົງຊົງເອີ້ນປະຊາຊົນມາອີກ ຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ທ່ານທັງຫຼາຍຈົ່ງຟັງເຮົາແລະເຂົ້າໃຈສາ. ¹⁵ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ຢູ່ພາຍນອກ ເມື່ອເຂົ້າພາຍໃນມະນຸດຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງໄດ້ ແຕ່ສິ່ງຊຶ່ງອອກມາຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແຫຼະ, ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ.

ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວໂດຍຕົງແກ່ພວກຟາຣີຊາຍ ແລະພວກນັກທັມ, ເປີດເຜີຍການສໍ້ໂກງ ແລະການຊົ່ວມົວໝອງໃນຣະບົບສາສນາຂອງເຂົາ. ບັດນີ້ ພຣະເຢຊູທັນມາທາຝູງຄົນກຸ່ມໃຫຍ່ກວ່າທີ່ຊຸມນຸມກັນເພື່ອຊ່ອຍເຂົາໄດ້ເຂົ້າໃຈ ຫຼືກຄໍາສອນທີ່ຢັ່ງໃຫຍ່ກວ່າທີ່ໃຊ້ໄດ້ກັບເຮົາທຸກຄົນ. ບົດສົນທະນາທັງໝົດນີ້ໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອນັກທັມປະເຊີນທ້າກັບພຣະເຢຊູ ຍ້ອນວ່າມີຂອງສິດພຣະເຢຊູເປື້ອນ. ແຕ່ພຣະເຢຊູໄດ້ບັນທັບແລະໄດ້ຍົກໃຫ້ເຫັນຟາຣີຊາຍແລະນັກທັມພວກດຽວກັນ ນີ້ມີໃຈສົກປົກ. ຍ້ອນວ່າພວກຟາຣີຊາຍຢາກເວົ້າກ່ຽວກັບການຊົ່ວມົວໝອງ, ພຣະເຢຊູກໍຈະເວົ້າເຖິງ ຄວາມຊົ່ວມົວ

ໝອງ. ສິ່ງທີ່ຊົ່ວມົວໝອງຖືວ່າທັມດາ, ບໍ່ບໍ່ຮິສຸດ, ລົບຫລູ່, ຫຼື ບໍ່ສະອາດ. ມັນກາຍເປັນການກ່າວຫາ ພວກຟາຣີຊາຍ ວ່າການບໍ່ລ້າງມືເຮັດໃຫ້ມະນຸດບໍ່ສະອາດ ແຕ່ບໍ່ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງແຕ່ຢ່າງໃດ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຮືອງນີ້ ແຈ່ມແຈ້ງຂຶ້ນ: "ບໍ່ມີສິ່ງທີ່ຢູ່ພາຍນອກເມື່ອເຂົ້າພາຍໃນມະນຸດ ຈະເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງໄດ້ ແຕ່ສິ່ງຊຶ່ງອອກມາ ຈາກພາຍໃນມະນຸດນັ້ນແຫຼະ, ເຮັດໃຫ້ມະນຸດຊົ່ວມົວໝອງ.

ຖ້ອຍຄໍາຂອງພຣະເຢຊູ ໃນຂໍ້ 15 ມີຄວາມໝາຍຫຼັງສໍາລັບຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງ ?

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີເຖິງການທໍາຄວາມສະອາດສິ່ງເປິະເປື້ອນພາຍນອກ ແລະພາຍໃນ. ໃນຄວາມພະຍາມຮັກສາ ຄວາມສະອາດຈາກການຕິດຢາເສບຕິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໄປບໍາບັດ ສອງຄັ້ງ. ບໍ່ມີການກໍາຈັດໃດປົນປົວການຕິດຢາ ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າກະທໍາໄປໂດຍປາສຈາກພຣະຄຣິດ. ຂ້າພະເຈົ້າໃຊ້ວິທີການຂອງມະນຸດເພື່ອປົກ ບົດກໍຣະນີຊຶ່ງຢັ່ງຮາກເລິກຢູ່ໃນຫົວໃຈແລະຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ການສແວງຫາຄວາມບໍ່ຮິສຸດ ໂດຍປາສຈາກ ພຣະຄຣິດເປັນຫົນທາງຕົນ.

ພຣະເຢຊູເອີ້ນເອົາເຮົາສູ່ມາຕະຖານສູງກວ່າເໜືອກວ່າວິທີກັມຂອງມະນຸດ ຫຼື ພິທີທາງສາສນາ. ພວກເຮົາສາ ມາດເຮັດສິ່ງທີ່ຄົວາດີ ຫຼື ປະຕິບັດຖືກສິນທັມ, ແຕ່ບໍ່ມີສິ່ງດີໆອັນໃດຢູ່ໃນເຮົາ. ພວກເຮົາກັບກາຍເປັນຄົນສະອາດໄດ້ ໃນເວລາທີ່ເຮົາໃຫ້ພຣະຄຣິດປ່ຽນແປງເຮົາເທົ່ານັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນສາມາດສ້າງເຮົາໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທັມໄດ້, ໂດຍທາງພຣະຄຣິດ: "ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທໍາ ໃຫ້ພຣະຄຣິດຜູ້ຊົງບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບນັ້ນ ໄດ້ເຂົ້າສ່ວນກັບຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ມີສ່ວນໃນ ຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະອົງ" (2 ໂກຣິນໂທ 5:21).

ເມື່ອໃດທ່ານຮູ້ສຶກການຊົງເອີ້ນທ່ານຂອງພຣະເຈົ້າສູ່ມາຕະຖານສູງກວ່າມີນໍ້າໜັກ ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ທ່ານຈະບັນລຸເຖິງມາຕະຖານສູງກວ່າຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດໃນພາຍພາກໜ້າ? ຈົ່ງພິຈາຣະນາຄໍາແນະນໍາຕໍ່ໄປນີ້:
- **ຊຸດ.** ຈົ່ງຊື້ແຈງ "ປະເພນີ" ບາງຢ່າງຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ທ່ານເຕີບໃຫຼ່ງກັບມັນມາ ຫຼື ຍັງປະຕິບັດຢູ່ດຽວນີ້. ແຍກມັນ ອອກເປັນສາມກຸ່ມ: ພິທີຕ່າງໆ, ຄວາມນິຍົມຊົມຊອບ, ແລະ ພິທີທີ່ມີພຣະຄຣິດເປັນສູນກາງ.
 - **ຝັງ.** ຈົ່ງຍືນຢັດຢ່າງແຂງແຮງໃນພິທີທີ່ມີພຣະຄຣິດເປັນສູນກາງ, ແລະຈົ່ງເຂົ້າສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຊອບໃຈ ພຽງສ່ວນຕົວເທົ່ານັ້ນ. ຈົ່ງຕັດສິນໃຈ ບໍ່ຄາດຫວັງໃຫ້ຜູ້ອື່ນໃຊ້ຊີວິດຕາມສິ່ງທີ່ທ່ານນິຍົມຊົມຊອບ.
 - **ປູກ.** ໃນອາທິດນີ້ ຈົ່ງພາຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ປະເຊີນກັບບັນຫາການປະຕິບັດ ຫຼືທໍານຽມທີ່ເຂົາມີປະສິບການໃນຄຣິສຕະ ຈັກໃດນຶ່ງມາ. ເລົ່າເຣື່ອງຂອງທ່ານໃຫ້ເຂົາຟັງ. ຊ່ອຍໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບພິທີເຫຼົ່ານີ້, ແຕ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຫວັງພຽງແຕ່ວ່າທ່ານຕ້ອງທໍາຄວາມສະອາດພາຍຫຼັງນໍ້າມັນຮົ່ວໄຫຼເທົ່ານັ້ນ. ແລະຂ້າພະເຈົ້າຫວັງຢ່າງຍິ່ງ ວ່າທ່ານຈະແຍກແຍະ ແລະຂັບໄລ່ປະເພນີຄວາມເຊື່ອຖື ແລະ ປະເພນີຕ່າງໆທີ່ໜ່ວງໜຽວຮະຫວ່າງທ່ານກັບພຣະ ຄຣິດ ອອກໄປໃຫ້ໄດ້.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI